

REJSTRÍK.

(Číslicemi poukázáno na stránky.)

	Strana
§ 1. Pojem civilního procesu. Svépomoc. Sebeobrana. Proces civilní. Procesní právo v objektivním a subjektivním smyslu. Právo exekuční. Procesní právo v užším a širším smyslu.	5—7
§ 2. I. Zdroje procesního práva. Procesní zákony z doby před procesní reformou z let 1895/1896.	
Starší zákonné předpisy o soudním řízení.	7, 8.
Zákony o zevní organizaci soudní	8—10.
Platné procesní právo. Procesní zákony z reformy 1895/1896.	10—12.
Procesní zákony z doby po procesní reformě.	12—13.
II. Právní povaha procesního práva. Nutkový ráz procesního práva. Dispoiční úkony stran.	13—15.
III. Výklad procesuálních předpisů. Historický výklad.	15—16.
Tak zvané zodpovědění otázek.	16.
Nálezy nejvyššího soudu.	16
Právo obyčejové.	17.
IV. Místní meze procesního práva. Lex fori. Otázky zdánlivě procesního, v pravdě hmotného práva.	17, 18.
Čisté otázky procesuální.	18.
Poměr k cizině.	18, 19.
Procesuální práva cizinců. Formelní, materielní reciprocita, důkaz vzájemnosti.	19.
V. Časové meze procesního práva. Počátek účinnosti procesních zákonů.	19, 20.
Povšechná hlediska.	20.
Soustava jednotností sporu, jednotlivých procesních období, izolovaných úkonů procesních.	20—22.
VI. Písemnictví procesního práva.	22—24.

	Strana
Část všeobecná. Oddělení první. Předmět sporného řízení.	
§ 3. A. Poměr řízení sporného k trestnímu. Civilní bezpráví, trestní bezpráví.	24, 25.
1. Jak uplatnití soukromoprávní nároky, opodstatněné činem trestním.	25, 26.
2. Vzájemný poměr řízení civilního a trestního, jde-li zároveň o bezpráví civilní a trestní. Přerušení civilní rozepře. Předurčující otázky soukromoprávní v řízení trestním.	26, 27.
3. Vliv trestního nálezu na rozhodnutí o nárocích soukromoprávních. Nález zprošťující a odsuzující.	27, 28.
4. Vliv trestního odsouzení na věrohodnost přezvědných osob v řízení civilním.	28.
B) Poměr řízení civilního k řízení správnímu.	
I. Poměr civilního soudu k moci zákonodárné	
Civilní soudce není oprávněn, by zkoumal platnost zákona. (Opatření Stálého výboru.)	28.
Ústavní soud.	29, 30.
Soudci náleží zkoumati, zda byl zákon (opatření Stálého výboru) řádně vyhlášen. Náležitosti řádného vyhlášení.	30, 31.
II. Poměr soudů k moci výkonné. Mají právo zkoumati platnost nařízení.	31, 32.
III. Poměr soudnictví ke správě. Soudnictví jest od správy ve všech stolicích odděleno. Nároky soukromoprávní a veřejnoprávní.	32, 33.
Soud nesmí se zabývati věcí, spadající do správy (a naopak). Jinak jest řízení zmatečným.	33.
Výrok nejvyššího soudu o zmatečnosti pravoplatně zakončeného řízení civilního.	33, 34.
Soudové nesmějí prováděti důkazy, by zabezpečeny byly pro budoucí řízení správní, soudům zásadně nepřisluší výkon nálezů správních.	34.
Kompetenční konflikty.	34—36.
Výjimečné rozhodování úřadů správních o nárocích soukromoprávních. Odpomoc pořadem práva.	36, 37.
Výjimečná příslušnost zemského civilního soudu v Praze pro nároky proti státu (zemím).	37, 38.

	Strana
Postavení soudu k předurčujícím otázkám veřejnoprávním. Přerušení civilního sporu.	38.
Výjimečná vázanost soudů na předurčující výrok úřadů správních.	38, 39.
Nároky z poměru státních úředníků. Docházejí vyřízení cestou správní. Výjimečné přezkoumávání správního náhradního nálezu soudem.	39—41.
Služební poměry samosprávných úředníků a zřízenců.	41, 42.
Syndikátní odpovědnost státu.	42.
Ručení státu za škodu z nezákonného výkonu veřejné moci.	43.
Odškodnění za nevinné trestní odsouzení a za poškození ve světové válce.	43, 44.
Oddělení druhé. Podněty soudního řízení. Osoby hlavní a vedlejší.	
Pododdělení první. Osoby hlavní. Hlava první.	
Soudci.	
§ 4. O soudech a základech organizace soudnictví. Pojem soudu. Soudy kausální.	45.
Rozsudí. Poměr k řádnému soudu.	46.
Soudní organizace. Pojem.	46.
Zásady soudní organizace. Správní soudnictví. Pořad stolic.	47, 48.
Kausální soudnictví.	48, 49.
Soudci. Soudci z povolání.	49—50.
Pomocní soudci.	51, 52.
Pomocníci soudů. Zapisovatelé. Soudní kancelář.	52, 53.
Soudní zřízení. Soudní schovací úřady. Notáři jako soudní komisaři. Obce. Pošta.	52—54.
Způsobilost k soudcovskému úřadu. Přípravná služba a zkouška soudcovská.	54.
Soudci mezi sebou příbuzní nebo sešvagření.	54, 55.
Soudce předpojatý a vyloučený. Odmítnutí soudce.	55—58.
Jmenování soudcem. Přijetí do soudní praxe.	58.
Výsady soudců.	58—60.
Kárné řízení proti soudcům.	60—62.
Kárné řízení proti auskultantům, nesoudcovským úředníkům a zřízencům a proti dozorcům vězňů.	62, 63.
Sborové soudy. Jich řízení. Složení. Senáty.	63—65.

	Strana
Samosoudci u sborových soudů.	65—68.
Řádné obsazení senátů.	68.
Zjištění výsledků porady. Pořad při hlasování.	69.
Počítání hlasů.	69, 70.
Pevné senáty.	70, 71.
Senáty nejvyššího soudu.	71.
Samosoudci okresních soudů. Rozvrh práce.	71, 72.
Služební dozor. Dozorčí stížnost.	73.
Stížnost pro porušení jazykového práva.	73, 74.
Zásady jazykového práva.	74—76.
§ 5. O pravomoci a příslušnosti soudní.	
Pravomoc soudní. Správa soudnictví. Obligatorní rozhodčí soudy. Zvláštní komise pro rozhodování o soukromoprávních nárocích. Vyloučení soudní pravomoci zvláštními výsadami.	76, 77.
Osoby exteritoriální.	77, 78.
Řádné a mimořádné soudy. Soudy konsulární.	78.
Pojem příslušnosti. Věcná příslušnost. Funkční příslušnost. Místní příslušnost.	78, 79.
§ 6. Výjimečné určování příslušnosti.	
I. Rozkazem vyššího soudu. 1.) určování místně příslušného soudu nejvyšším soudem.	79, 80.
2.) Delegace.	80, 81.
3.) Spory o příslušnost mezi tuzemskými soudy.	81, 82.
II. Prohlášením ministra spravedlnosti.	
1.) Spory o příslušnost mezi tuzemskými a cizozemskými soudy.	82.
2.) V otázkách exteritoriality.	82, 83.
III. Srovnalou vůli stran. Prorogace.	83—85.
§ 7. Meze příslušnosti co do času, místa a objemu. I. Meze příslušnosti co do času. Příslušnost napotomní změnou poměrů zůstává nedotčena. Výjimky.	86.
II. Meze příslušnosti co do místa. Působnost soudu je omezena na přikázaný mu obvod. Výjimky.	86, 87.
III. Meze příslušnosti co do objemu. Otázky postranné (incidenční).	87, 88.
Otázky předurčující (praejudiciální).	88.
Podružná žaloba určovací. Žaloba navzájem.	88.

	Strana
Žaloba o obnovu, povolení exekuce.	88.
Žaloby podle § 35, 36 a 37 ex. ř. Zajištění důkazů. Prozatimní opatření.	88, 89.
§ 8. Způsob vykonávání pravomoci soudem. Soudce z příkazu činný.	89—91.
Soudce dožádaný. Jurisdikční mandát.	91—94.
Přenesení poručení (opatrovnictví) podle § 111 i. n.	94, 95.
§ 9. Uvažování příslušnosti soudem. Příslušnost zkoumá soud sám od sebe.	96.
I. Ve sporech rozhodny jsou údaje žaloby.	96, 97.
Nezhoditelná nepřislušnost.	97.
Námítka nepřislušnosti. Preklusivní prorogace.	98, 99.
II. Úchytky v řízení nesporném, exekučním, konkursním a při prozatimních opatřeních.	99.
VII. Nepřípustnost pořadu práva.	100, 101.
Poměr řízení sporného k nespornému.	101, 102.
§ 10. Odporovatelnost výroku o příslušnosti. Opravným prostředkem jest rekurs.	102.
Vyloučení rekursu proti rozhodnutí o příslušnosti.	102—104.
Závaznost výroku o nepřislušnosti pro jiné soudy.	104.
Rekurs nemá odkladného účinku.	104—106.
Rozhodování o příslušnosti odděleně a v souvislosti s věcí samou.	106.
Žalobcův návrh na odstoupení věci příslušnému soudu.	106, 107.
Poměr kausální o obecné pravomoci.	107—109.
I. Předmětná (věcná) příslušnost.	
§ 11. Povšechná hlediska.	109, 110.
A) Předmětná příslušnost řádných soudů.	
§ 12. Předmětná příslušnost soudů okresních. I. Podle hodnoty sporného předmětu.	110, 111.
II. Podle zvláštní povahy sporného nároku. 1.) Nemanželské otcovství.	111, 112.
2.) Určení neb oprava hranic nemovitostí, služebnost bytu, výměnek.	112, 113.
3.) Rušená držba.	113.
4.) Věci nájemní.	113, 114.
5.) Spory námezdní.	114—116.
6.) Plavba, povoznictví, hostinští. Věci Polabské.	116, 117.

	Strana
7.) Vady dobytka.	117.
III. Funkční příslušnost.	118.
§ 13. Předmětná příslušnost sborových soudů prvé stolice.	
A) Hledíc k hodnotě sporného předmětu.	119.
B) Hledíc k povaze rozepře. 1.) Manželský původ děcka.	119, 120.
2.) Spory o rozvod, rozluky a neplatnost manželství.	120, 121.
3.) Spory z poměru rodinného.	121.
4.) Rodinná svěřenství, 5.) manský poměr, 6.) spor soudců	121.
7.) Spory konkursní.	122.
8.) Spory z dílčích dluhopisů a z poměru svazového.	122.
9.) Nevinně vytrpěná vyšetřovací vazba.	122.
10.) Zapořovací požitky bývalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém.	122.
II. Funkční příslušnost.	123.
§ 14. Předmětná příslušnost obchodních soudů. I. Hledíc k hodnotě sporného předmětu. 1.) Spory z obchodů.	123.
Podnikatelé veřejných skladišť.	123.
Obchody bursovní. Bursovní rozhodčí soudy.	123, 124.
Státní železnice a pošty.	124.
2.) Spory z obchodních věcí. a) spory ze zcizení obchodního závodu, b) spory o právo užívání firmy, c) spory važičů, měřičů, dohodců atd.	125.
d) spory mezi kupci a jich zaměstnanci.	125, 126.
e) spory obchodních zaměstnanců s třetími, f) spory z obchodního společenského poměru.	126.
3.) Spory ze směnek a šeků.	126, 127.
4.) Spory z kupeckého zadržovacího práva.	127.
II. Podle povahy nároku.	
1.) a) Ochrana známek.	127, 128.
b) Vzorky a modely.	128.
c) Průmyslové patenty.	128, 129.
2.) námořské lodě a plavba po moři. Potvrzení o nehodě při plavbě.	129.
3.) usmrcení nebo poranění osob příhodou v dopravě železnic. Usmrcení nebo poranění železničního zaměstnance.	129.

	Strana
4.) Spory konkursní.	129.
5.) Zmatečnost nálezu rozhodčího soudu bursovního.	129, 130.
6.) Zmatečnost usnesení valné hromady společnosti s o. r.	130.
7.) Spory z dílčích dluhopisů.	130.
8.) Spory proti cedulové bance.	130.
III. Funkční příslušnost.	130.
§ 15. Předmětná příslušnost soudů horních. I. Příslušnost podle hodnoty rozepře a podle povahy nároku soudů okresních.	131, 132.
II. Příslušnost horních senátů podle povahy nároku. 1.) Věcná práva k horám. Míry dolové. Přebytky. Díla pomocná. Štoly revírní.	132, 133.
Součástky horního vlastnictví na povrchu ležící. Příslušenství hor. Právo kutací.	134, 135.
2.) Spory o užívání hor.	135.
3.) Spory o stáří v poli.	135.
4.) Spor o vyzvání k vytčení pole.	135, 136.
5.) Spory o propadlost horních oprávnění.	136.
6.) Vody dolové.	136.
7.) Zvláštní oprávnění, upravená horním zákonem.	136.
8.) Společenské smlouvy.	137.
9.) Spory mezi těžařstvy a těžíři.	137.
Podnikatel hor. Majitel (držitel, vlastník) hor.	137.
Horní (báňská) společnost. Těžařstvo.	137.
III. Funkční příslušnost.	137, 138.
§ 16. Pravomoc vrchních zemských soudů. I. 1.) Vrchní zemské soudy jako soudy prvé stolice. a) Spory syndikátní.	138.
b) Žaloby proti státu o odškodnění pro neoprávněné odsouzení trestním soudem.	138—140.
c) Žaloby proti státu o odškodnění za protiprávní jednání proti civilním osobám za světové války.	140—142.
d) Spory mezi státní správou a cedulovou bankou.	142.
2.) Vrchní zemské soudy jako opravné stolice.	142.
3.) Funkční příslušnost.	142.
§ 17. Pravomoc nejvyššího soudu. 1.) Ve druhé stolici.	143.
2.) Ve třetí stolici.	143.
3.) Funkční příslušnost.	143.

	Strana
B) Předmětná příslušnost soudů mimořádných. Soud nejvyššího dvorního maršálka zrušen. Členové bývalého císařského rodu. Mimořádnými soudy pouze soudy živnostenské.	143.
§ 18. Ústrojí a pravomoc soudů živnostenské. Spory živnostenské. Podniky, k nimž vztahuje se příslušnost živnostenských soudů. Pojem dělníka.	144, 145.
Živnostenské právní rozepře.	145.
Příslušnost živnostenského soudu je výlučná.	145.
Rozhodčí soud živnostenského společenstva.	146.
Vzájemná vázanost řádných a živnostenských soudů v otázce příslušnosti.	146.
Místní příslušnost.	146.
Ústrojí živnostenských soudů.	146, 147.
C) Předmětná příslušnost řádných soudů zřízených mimo státní území.	
§ 19. Působnost soudů konsulárních.	147, 148.
§ 20. Kterak se určuje hodnota sporného předmětu. Rovná se zájmu, který má žalobce na tom, by zvítězil se žalobním nárokem.	148.
a) Rozhodnou jest doba, kdy byla žaloba podána. Rozšíření žalobní prosby.	148, 149.
b) Rozhodnou jest jen hodnota nároku hlavního.	149.
c) Rozhodnou jest hodnota žalobního podkladu v jeho celistvosti: α) žaloba o část jistinné pohledávky, β) žaloba o přebytek ze vzájemných pohledávek.	149, 150.
d) Rozhodnou jest jen hodnota žalobního nároku.	150.
e) Několik samostatných nároků v téže žalobě.	150.
Výpočtu netřeba:	
a) při nárocích peněžitých.	150.
b) při alternativa facultas a c) alternativa obligatio.	150.
Ocenění hodnoty žalobcem. Poměr odpůrce a soudu k žalobcovu ocenění. Jeho přezkum soudem.	150—152.
Oceňovací pravidla:	
1.) Spory o věc. 2. Spory o zajištění pohledávek. 3. Spory o úroky, důchody atd. 4.) Spory o existenci nájemního poměru.	152, 153.

	Strana
II. Místní příslušnost.	
§ 21. Všeobecné poznámky o místní příslušnosti. Pojem sudiště. Zákonodárná hlediska. Osobní a věcná sudiště. Obecné sudiště. Zvláštní osobní sudiště. Sudiště na výběr, sudiště výběrové	154.
§ 22. A) Obecné sudiště. Pojem. Bydliště.	155.
I. Bydliště osob fyzických. Několikeré bydliště.	155.
Nucené bydliště neodvozené a odvozené.	155.
1.) Neodvozené nucené bydliště: a) osob vojenských a četníků; bezpečnostní stráž, finanční stráž.	155, 156.
b) státních zaměstnanců mimo státní území.	157.
2.) Nucené odvozené bydliště: a) manželky,	157, 158.
b) nezletilých dětí manželských atd.	158.
Kdy selhává rodinné sudiště.	158.
c) nemanželských dětí.	158, 159.
Sudiště dočasného tuzemského pobytu.	159.
Sudiště posledního tuzemského bydliště (pobytu).	159.
Poměr těchto dvou sudišť.	159.
II. Obecné sudiště osob hromadných.	160.
§ 23. Zvláštní sudiště. I. Zvláštní osobní sudiště. 1.) Sudiště místa zaměstnání.	161, 162.
2.) Sudiště podniku.	162—165.
3.) Sudiště podle majetku.	165—167.
II. Zvláštní věcná sudiště.	
§ 24. Zvláštní sudiště dle zmístnění nároku. A) Držba.	168
B) Věcná práva a reální břemena. 1. Sudiště dle polchy věci.	168—170.
2.) Sudiště věci obtížené.	170—172.
3.) Kupecké právo zadržovací.	172.
C) Obligační práva. 1.) Sudiště místa splnění.	173.
I. Obyčejný soud splniště.	173, 174.
II. Fakturové sudiště.	174 až 177.
III. Spory směnečné.	177, 178.
2.) Sudiště dřívějšího bydliště.	178, 179.
3.) Sudiště lodníků a lodního mužstva.	180.
4.) Sudiště pro spory z nájmu lodí, z námezdního poměru lodního mužstva a z dopravy nákladu po moři.	180.
5.) Spory nájemní.	181.
6.) Spory z dílčích dluhopisů.	182—185.

	Strana
7.) Spory ze svazových poměrů.	185, 186.
8.) Sudiště pro pohledávky kupců za zboží.	186—188.
9.) Sudiště pro nároky dle zákona o ručení železnic.	188.
10.) Sudiště pro žaloby na náhradu škody, způsobené provozem silostrojů.	188, 189.
11.) Spory proti pojistníkovi ze smlouvy pojišťovací.	189, 190.
12.) Sudiště pro spory syndikátní.	190.
D) Právo rodinné. 1.) Sudiště ve věcech manželských.	190—192.
Přeměna rozvodu v rozluku manželství.	192, 193.
Rozloučení manželství účastníků války, kteří byli prohlášeni za mrtvy.	193, 194.
2.) Podpůrné sudiště pro žaloby z poměru mezi manžely nebo mezi rodiči a dětmi.	195—199.
E) Sudiště prýstící z přitažlivosti nesporného řízení.	
1. Sudiště pro spory pozůstalostní.	199—202.
2. Sudiště pro spory svěrenské a lenní.	202.
3. Sudiště konkursní.	202.
F) Sudiště, kotvící v souvislosti jedné věci s druhou. I. Podružná sudiště výlučná. 1.) Sudiště pro zajištění důkazů.	203.
2.) Sudiště společenství ve sporu.	203—206.
3.) Sudiště hlavní rozepře.	
a) Pro hlavní intervenci.	207.
b) Pro žalobu o zmatečnost a obnovu.	207, 208.
c) Pro povolení exekuce.	208.
d) Pro žalobu o bezúčinnost rozhodčího nálezů.	209.
e) Spory exekuční.	209.
II. Podružná sudiště, daná na výběr.	
1.) Sudiště hlavní rozepře pro žaloby procesních zmocněnců a zmocněnců pro doručování.	209, 210.
2.) Sudiště žaloby navzájem.	210—215.
3.) Sudiště pro žalobu o náhradu škody (interesu) pro nesplnění závazku k jednání neb opomenutí.	215.
G) Sudiště žalob soudců a proti soudcům.	215, 216.
H) Sudiště cizinců. 1.) Sudiště cizozemských ústavů, společností atd.	217.
2.) Sudiště vzájemnosti.	217, 218.

	Strana
DODATEK I.	
Jazykové právo v řízení soudním.	
§ 1. Úvod. Zákonné zdroje. Pojem soudů. Podkarpatská Rus.	219, 220.
§ 2. Státní jazyk a jazykové menšiny.	
I. Státní jazyk. Oficiální jazyk. Poměr češtiny k slovenštině.	221, 222.
II. Jazykové menšiny.	222, 223.
§ 3. Příslušnost k národní a jazykové menšině.	223—227.
§ 4. Všeobecná ustanovení o úřadování.	
Úřední styk se stranami. Vnitřní úřadování.	227, 228.
I. Podání. A. Pojem. Výjimky 1, při osobních dotazech atd., 2, v důležitém zájmu státu.	228.
B. Jazykově vadná podání	
1. Ústní podání.	228, 229.
2. Písemná podání jazykově vadná.	229—231.
Podání ve státním a jiném jazyku.	231, 232.
II. Přílohy.	232, 233.
III. Ústní styk.	
A. Se stranami a jinými účastníky.	
AA. Děje se v jazyku státním.	233, 234.
BB. Výjimečně v jazyku strany.	235.
CC. Povinnost strany, zříditi si plnomocníka, znalého státního jazyka.	235.
DD. Výslech stran k důkazu a obviněného v řízení trestním.	235, 236.
EE. Zákonní zástupci.	236, 237.
B. Svědci.	237—239.
C. Znalci.	239.
§ 5. Výjimečná ustanovení.	
I. O soudech, jejich působnost se vztahuje na soudní okres s jazykovou menšinou.	
Vnitřní úřadování.	239.
A. Podmínky pro použití výjimečných ustanovení.	240.
B. Obsah výjimečných ustanovení	
AA. Podání.	
1. V menšinovém jazyku.	241.
Dvojazyčná podání.	241.

	Strana
2. Protokolární podání, které má být zasláno k příslušnému vyřízení jinému soudu	241, 242.
3. Návrhy, na jejich vyřízení jest zúčastněno několik soudů.	242—244.
4. Knihovní zápisy u několika soudů.	244.
5. Zápisy do veřejných rejstříků.	244.
BB. Přílohy.	244, 245.
CC. Ústní styk.	245—247
DD. Věci trestní.	247—249.
EE. Vyřízení.	249—253.
FF. Rejstříky, záznamy, seznamy a spisové obaly.	253, 254.
GG. Země označení soudů.	254.
§ 6. O soudech, jejich působnost se vztahuje na několik soudních okresů.	254, 255.
§ 7. O možnosti jednání a vyřizování jen v jazyku menšinovém.	255—258.
§ 8. O úřadech a orgánech, jejich působnost se vztahuje na menší obvody, než jest soudní okres, nebo na části několika soudních okresů, nebo na soudní okres celý a část okresu jiného.	258, 259.
§ 9. O prorogaci a delegaci.	259—261.
§ 10. Dopisování úřady cizích mocností.	261.
§ 11. Některá zvláštní ustanovení.	
a) Vyšší soudy.	261.
b) Výklad vyřízení v různých jazycích.	261, 262.
c) Vysvědčení a jiná úřední osvědčení.	262.
§ 12. Dopisování mezi soudy a obcemi.	
1. Dopisování obcí soudům.	262, 263.
2. Dopisování soudů obcím.	263.
Poznámka 1.	
Jednací jazyk obcí.	263, 264.
Poznámka 2.	
Povinnost obecních orgánů znáti státní jazyk.	264.
Poznámka 3.	
a) Okresní zastupitelstva a silniční výbory, b) Zemské (správní) výbory (komise). c) Ústavy a podniky ve správě samosprávných úřadů. d) Zastupitelské sbory župní a okresní.	265.
e) Veřejné korporace mimo úřady místní samosprávy.	265—266.

	Strana
§ 13. Kárné řízení.	
Proti soudcům a soudním zaměstnancům.	266, 267.
Proti advokátům.	267, 268.
Proti notářům.	268.
§ 14 Ochrana stran.	268—270.
§ 15. Spory o užívání jazyka, dohled a opatření k zachování předpisů.	
A. Spory o užívání jazyka.	270—275.
B. Dohled a opatření k zachování předpisů o jazyk. právu.	275, 276.
§ 16. O jazykové způsobilosti soudců a soudních orgánů a o jazyku zkoušek.	
I. O jazykové způsobilosti soudců a soudních orgánů.	276—279.
II. O jazyku zkoušek.	279.

DODATEK II.

Náprava výroků úřadů správních o nárocích soukromoprávních pořadem práva.

§ 1. Úvod.	280, 281.
§ 2. Předmět řízení.	281—283.
§ 3. Hmotné předpoklady použití zákona.	284—285.
§ 4. Příslušnost.	286, 287.
§ 5. Poměr ke stížnosti na nejvyšší správní soud.	288—292.
§ 6. Řízení na správním soudě.	292—298.
§ 7. Exekuce podle rozhodnutí správního úřadu.	298—301.
§ 8. Přejícné ustanovení.	301.

OPRAVA:

Na straně 246, c místo soukromé protokoly čti souhrnné protokoly.